

عنوان مقاله:

خوشنویسی در آغاز عصر صفوی: تحولات، کارکردها، حامیان و هنروران

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، دوره 44، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فریبا پات - دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

سید احمد رضا خضری - دانشگاه تهران، دانشیار

مهرانگیز مظاهری - دانشگاه الزهراء(س)، استادیار

خلاصه مقاله:

سرآغاز فرمانروایی صفویان- عصر سلطنت اسماعیل و طهماسب- دور؟ بالندگی هنر خوشنویسی در ایران است. این هنر در این عصر، سه دوره تقریباً برابر را گذراند. نخست دور؟ گذار و انتقال از سنت های پیشین به ویژه عصر تیموری به صفویان تبریز است؛ دور؟ دوم که مقارن با نخستین سال های سلطنت طهماسب و اقبال او به هنر کتاب آرایبی است، دور؟ قاعده مند شدن برخی از خطوط به ویژه نستعلیق و کاربرد آن برای نخستین بار در کتابت قرآن است؛ دور؟ سوم که با توبه طهماسب و کناره گیری او از هنر همزمان است، اگر چه موجب رکودی آشکار در برخی هنرها شد، اما هنر خوشنویسی از آسیب جدی در امان ماند. خوشنویسی در این دوره دو کاربرد مشخص داشت. نخست، کارکرد هنری؛ دوم: کارکرد اداری. این پژوهش بر آن است تا پس از بیان تحولات هنر خوشنویسی، انواع خطوط و اهمیت هر یک از آنها در نیم؟ نخست عصر صفوی، نقش حامیان آن را همراه با معرفی برجسته ترین خوشنویسان نستعلیق و عوامل موثر در پایگاه اجتماعی و معیشتی آنان، بررسی کند.

کلمات کلیدی:

calligraphers, calligraphy, patrons, scripts, the early safavid period

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891334>

